

EL POBLE CATALÀ

5 Cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTECA CATALUNYA I NAIONS IBERIQUES. 4 pessetes trimestre PAISOS D'UNIO POSTAL. 9 pessetes trimestre

ANY IV

Barcelona, dimars 19 de novembre de 1907

NÚM. 642

PREUS DE SUSCRIPCIÓ y a un volum trimestral de la nostra BIBLIOTECA CATALUNYA I NAIONS IBERIQUES. 5'00 pessetes trimestre BARCELONA. 1'50 pessetes cada mes

5 Cts.

REDACCIO Y ADMINISTRACIO: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.-TELEFON 723

PIANOS CHASSAIGNE FRERES

PARIS, 1900: Medalla d'Or
LIEGE, 1905, Diploma d'Honor

AL COMPTAT * A PLASSOS * LLOGUERS
Passatge de Gracia, 84, ent.-BARCELONA

De política madrilenya

En realitat podia ben estar-se'n cal·liciatu. De fa molts anys, llevat del moviment català, única cosa verament viva, com expressió del voler col·lectiu, en les abúliques terres hispàniques, tota la política, tot això que se'n diu la política, no trascendeix més enllà de Madrid i encara, dins la mateixa vila i cort capital de les Espanyes, queda reclusa en un cercle limitat pel radi d'acció dels diferents ministeris.

Dintre aquest petit cercle, veritable closca de nou si se compara ab l'extensió de les terres que formen l'Estat, intruïen i lluiten les ambicions i les concupiscències, dels que volen esser alguna cosa en el món oficial, dels que ja ho han sigut i esperen reconquerir la posició perduda. Les altes i baixes d'aquesta baralla, les obscures victòries i derrotes d'aquesta lluita subterrània, són les que produeixen totes les modificacions que veiem en la política. L'interès col·lectiu, el benestar i la prosperitat dels ciutadans, no hi tenen mai res que veure. Tot lo més serveix de bandera, de tapador més ben dit, a l'actiu que inspira als prohoms de les colles dinastiques la migrada conveniència personal.

Un bon exemple'n tenim en lo que ara passa. Quan en Maura presentà el projecte d'Administració, quan sobre tot començà a discurrir, tots els cap-pares de la política que sofrien les angores del pressupost, compranguen que si dit projecte passava endavant, la situació conservadora y, més que altra cosa, la influència personal del Maura, quedarien talment consolidades, que ja podrien renunciar per molt temps, anys i més anys, a l'esperança de poder-se apropiat de la gran menjadora que es porta els hisendes públics. D'aquí les lliures variacions de actitud durant la discussió de la totalitat, actitud sempre inspirada en un criteri de trontollar el Govern, ab exclusió de tota altra cosa.

Així, després del discurs den Suñel, tots els nemes d'això que se'n diu partit liberal, semblaven disposats a juntarse ab la nostra minoria, per fer una acció comú contra el projecte, acceptant gairebé la totalitat del criteri que exposà en el seu discurs el diputat nacionalista. En el fons es que creien que'l Govern no podia acceptar cap de les modificacions proposades per en Suñel, ja que elles capgiraven d'una manera tant essencial el projecte, que en realitat la seva acceptació equivalia a referir de cap y de nou.

Jo crec, i consti que al dirho no lo faig ab intent de molestar a ningú, que fou un desafortunat error no aprofitarse de aquesta disposició de les minories pseudo-liberals, plantant el debat en les posicions preses per en Suñel. Y no, es que tingui cap fe en les bones intencions de aquests polítics que's diuen liberals, per nosaltres; ells, al posarse del nostre costat, no volen sinó en aquella actitud una manera de trontollar el Govern y ferlo caure. Més nosaltres podíem aprofitarnos de la llur interessada ajuda per arraconar an en Maura totes les concessions possibles, concessions que haurien arribat al límit de lo que en Maura pot concedir, perquè'l què del Govern no hauria volgut lluitar contra l'enorme força parlamentària de totes les oposicions unides.

No va ferse així y vingué'l discurs den Cambó, discurs essencialment polític, en el qual planteja un ornament, descomençament, el problema de Catalunya, contestant en Maura de la manera que tot hom recorda, sense fer cap afirmació categòrica, sense parlar concretament de lo que volgués concedir, però posant en el seu discurs una tal sordina de benevolència, que, després de la paraula dura, de la forma agressiva del discurs den Cambó, sonava a humilitat del que's troba venut per dintre. Y aleshores canvià tot d'una l'actitud dels caps de colla dinasties que s'anomenen liberals. Tota la llur simpatia per les forces solidaries desaparegué, com per art d'encantament. Y en comptes de fer declaracions favorables a les aspiracions de Catalunya, a lo que representen els diputats solidaris, a lo mateix que pocs dies abans s'havien mostrat en disposició d'apoiar, sortiren entons l'home de totes les nostres desgracies, aquella eterna, aquella abominable marxa de «Cádiz», que serà'l De profundis de l'Estat espanyol, sinó se'l tanca ab pany i clau y no s'esborra de totes les memories.

Secret de la mudansa? Souillament, que aquell antagonisme, que aquella incompatibilitat que's liberals suposaven entre les aspiracions solidaries y el pensament polític del Govern, després del discurs den Maura cregueren entreveure que podia desaparèixer y arribarse a un acord. Y això en ells no's convenia; perquè ells no combaten al Govern per estimar dolenta la seva obra, sinó únicament perquè'ls es un obstacle, perquè'ls priva de disfrutar les delícies del poder, ab totes les satisfaccions d'interès y vanitat que'n són la conseqüència.

Així, tot y dientse liberals, defensen ara impudicament aquesta llei de Jurisdiccions, vergonya de qui va posarla y la manté en els odis y a adulen als elements que representen la menassa de la força contra'l dret; y treballen en l'ombra per trobar una espasa que pesi en els destins dels pobles hispànics.

Tot això, totes aquestes subterranies manobres dels liberals, agiten fortament el fons de l'estany, en aparència tranquil·la de la política espanyola, d'aquesta política tançada dintre's límits que circumscriuen els ministeris y el Parlament. Els rumors de crisi que circulen per la premsa aquests dies, són els símptomes ex-

DE NOSTRA COLABORACIO

De política madrilenya

En realitat podia ben estar-se'n cal·liciatu. De fa molts anys, llevat del moviment català, única cosa verament viva, com expressió del voler col·lectiu, en les abúliques terres hispàniques, tota la política, tot això que se'n diu la política, no trascendeix més enllà de Madrid i encara, dins la mateixa vila i cort capital de les Espanyes, queda reclusa en un cercle limitat pel radi d'acció dels diferents ministeris.

Dintre aquest petit cercle, veritable closca de nou si se compara ab l'extensió de les terres que formen l'Estat, intruïen i lluiten les ambicions i les concupiscències, dels que volen esser alguna cosa en el món oficial, dels que ja ho han sigut i esperen reconquerir la posició perduda. Les altes i baixes d'aquesta baralla, les obscures victòries i derrotes d'aquesta lluita subterrània, són les que produeixen totes les modificacions que veiem en la política. L'interès col·lectiu, el benestar i la prosperitat dels ciutadans, no hi tenen mai res que veure. Tot lo més serveix de bandera, de tapador més ben dit, a l'actiu que inspira als prohoms de les colles dinastiques la migrada conveniència personal.

Un bon exemple'n tenim en lo que ara passa. Quan en Maura presentà el projecte d'Administració, quan sobre tot començà a discurrir, tots els cap-pares de la política que sofrien les angores del pressupost, compranguen que si dit projecte passava endavant, la situació conservadora y, més que altra cosa, la influència personal del Maura, quedarien talment consolidades, que ja podrien renunciar per molt temps, anys i més anys, a l'esperança de poder-se apropiat de la gran menjadora que es porta els hisendes públics. D'aquí les lliures variacions de actitud durant la discussió de la totalitat, actitud sempre inspirada en un criteri de trontollar el Govern, ab exclusió de tota altra cosa.

Així, després del discurs den Suñel, tots els nemes d'això que se'n diu partit liberal, semblaven disposats a juntarse ab la nostra minoria, per fer una acció comú contra el projecte, acceptant gairebé la totalitat del criteri que exposà en el seu discurs el diputat nacionalista. En el fons es que creien que'l Govern no podia acceptar cap de les modificacions proposades per en Suñel, ja que elles capgiraven d'una manera tant essencial el projecte, que en realitat la seva acceptació equivalia a referir de cap y de nou.

Jo crec, i consti que al dirho no lo faig ab intent de molestar a ningú, que fou un desafortunat error no aprofitarse de aquesta disposició de les minories pseudo-liberals, plantant el debat en les posicions preses per en Suñel. Y no, es que tingui cap fe en les bones intencions de aquests polítics que's diuen liberals, per nosaltres; ells, al posarse del nostre costat, no volen sinó en aquella actitud una manera de trontollar el Govern y ferlo caure. Més nosaltres podíem aprofitarnos de la llur interessada ajuda per arraconar an en Maura totes les concessions possibles, concessions que haurien arribat al límit de lo que en Maura pot concedir, perquè'l què del Govern no hauria volgut lluitar contra l'enorme força parlamentària de totes les oposicions unides.

No va ferse així y vingué'l discurs den Cambó, discurs essencialment polític, en el qual planteja un ornament, descomençament, el problema de Catalunya, contestant en Maura de la manera que tot hom recorda, sense fer cap afirmació categòrica, sense parlar concretament de lo que volgués concedir, però posant en el seu discurs una tal sordina de benevolència, que, després de la paraula dura, de la forma agressiva del discurs den Cambó, sonava a humilitat del que's troba venut per dintre. Y aleshores canvià tot d'una l'actitud dels caps de colla dinasties que s'anomenen liberals. Tota la llur simpatia per les forces solidaries desaparegué, com per art d'encantament. Y en comptes de fer declaracions favorables a les aspiracions de Catalunya, a lo que representen els diputats solidaris, a lo mateix que pocs dies abans s'havien mostrat en disposició d'apoiar, sortiren entons l'home de totes les nostres desgracies, aquella eterna, aquella abominable marxa de «Cádiz», que serà'l De profundis de l'Estat espanyol, sinó se'l tanca ab pany i clau y no s'esborra de totes les memories.

Secret de la mudansa? Souillament, que aquell antagonisme, que aquella incompatibilitat que's liberals suposaven entre les aspiracions solidaries y el pensament polític del Govern, després del discurs den Maura cregueren entreveure que podia desaparèixer y arribarse a un acord. Y això en ells no's convenia; perquè ells no combaten al Govern per estimar dolenta la seva obra, sinó únicament perquè'ls es un obstacle, perquè'ls priva de disfrutar les delícies del poder, ab totes les satisfaccions d'interès y vanitat que'n són la conseqüència.

Així, tot y dientse liberals, defensen ara impudicament aquesta llei de Jurisdiccions, vergonya de qui va posarla y la manté en els odis y a adulen als elements que representen la menassa de la força contra'l dret; y treballen en l'ombra per trobar una espasa que pesi en els destins dels pobles hispànics.

Tot això, totes aquestes subterranies manobres dels liberals, agiten fortament el fons de l'estany, en aparència tranquil·la de la política espanyola, d'aquesta política tançada dintre's límits que circumscriuen els ministeris y el Parlament. Els rumors de crisi que circulen per la premsa aquests dies, són els símptomes ex-

terns d'aquesta agitació. Y la fan més forta, més perillosa per la vida del Govern, les ambicions dels seus propis individus, d'aquells que no s'accontenten essent soldats de fila, per creure ab mèrits de sobres per exercir una qüestura.

La millor prova de que això es cert, de que realment el Govern està en perill, es un article publicat per La Epoca, article que es tot ell una habilitat per preparar-se una caiguda aïrosa.

Demà'l comentarem, ja que avui, per la molta extensió d'aquestes ratlles, no es possible ferho.

JOAN D'AVINYÓ

Els pressupostos

Al Congrés se discuteixen els pressupostos generals de l'Estat per 1908, en mitg de la més glacial indiferència. Ni en Madrid, ni en Rahola, han aconseguit interessar gens ni mica al Parlament ab sos discursos en contra de la totalitat, malgrat esser aquesta materia una de les més interessants, perquè'l pressupost ve a esser una projecció de la vida de tot l'Estat, que posa al descobert la seva impotència per complir els fins de civilització de les societats modernes.

Sómen els gastos pressupostats 1.011.131.068 pessetes. Es aquest el major pressupost que hem tingut a Espanya, però aquesta soma de diners s'emplea quasi tota en interessos d'una deute contrari per saldar els déficits de guerres estúpides y per sostenir una burocracia tant nombrosa com inútil.

Les obligacions generals de l'Estat (Deute, Cassa real, Clases passives y Arregros de justícia), somen 492.808.123 pessetes. Els gastos de Guerra y Marina pugen a 204.453.689 pessetes, sense comptar la guarda civil y carabinieri, que costen 31.113.019 pessetes.

Les obligacions eclesiàstiques pugen a 41.280.174 pessetes, y si a totes aquestes somes s'hi afegim lo que costarà personal dels ministres, carabassas, un total de 830.123.833 pessetes, quedant per consegüent 141.009.933 pessetes per subvenir al pago dels gastos de l'Administració de justícia, sanitat, beneficència, instrucció, obres públiques, correus y telegrafs, que són els serveis públics que's pobles civils tenen d'atendre en primer terme.

Aquesta soma de 141 milions de pessetes se descompon de la manera següent:

Administració de justícia	18.184.856 ptes.
Instrucció pública, biblioteques y museus	41.708.880
Benevolencia y Sanitat	2.172.083
Correus y telegrafs	18.000.000
Obres públiques y subvencions para correus marítims	62.064.610
Total	141.009.933 ptes.

Es a dir, aproximadament un onze per cent del total del pressupost de gastos.

Anglaterra, malgrat la riquesa dels seus Universitats y de les quantioses subvencions dels Municipis a totes les institucions d'ensenyansa, gasia anyalment en els conceptes 992.995.580 francs; França, 840 milions de francs; Italia, 320 milions de liras, y Bèlgica, l'extensió territorial de la qual es aproximadament la de Catalunya, 257 milions de francs.

Com es possible que Espanya, ab 141 milions de pressupost pugui donar un pas en el camí de la civilització, quan la petita Bèlgica en gasia pels mateixos conceptes 257?

L'impotència de l'Estat per atendre les necessitats d'una cultura europea, resulta evidentíssim; y una de dues, o té de renunciar a aquesta cultura y civilització, o té de reformarse radicalment la constitució de un Estat que no pot, encara que vulgui, donar lo que es més necessari a l'orde dels pobles moderns.

Politica extrangera

ELS QUARANTA DIPUTATS CROATES

Els confites del Govern hongarès ab els nacionalistes de Slavaquia y de Croacia, arribat a un moment agut d'excitació y virulència. Abans d'ahir ens ocupavem en la presentació del plebiscit contra'l magyars sostenen els slavaos, plebiscit que ha devingut de trista actualitat a causa del carnatge de Cernova. Avui dedicarem aquesta crònica al plebiscit contra'l magyars, d'importancia innegable y de conseqüències transcendents en la política del regne d'Hongria.

Recordaran els nostres llegidors les apassionades discussions a que donà lloc a la Cambra de Budapest el projecte d'una llei de ferrocarrils, per la qual se vol obligar als empleats ferroviaris de la Croacia a conèixer y parlar la llengua magyars. Els croates estan fermament decidits a no deixar passar el projecte, que consideren atentatori als seus drets y a la seva dignitat. Fraconades totes les tentatives d'arreglament amical, els diputats croates han començat a fer en el Parlament una obstrucció energica y ardua. De les telegrames de la premsa extrangera donen la curiosa detall de la primera incitació donat pels croates per l'actiu obstruccionalista de la minoria croata.

Aquesta minoria croata a la Cambra hongarès està formada per quaranta diputats, pertanyents a diverses tendències religioses, sociològiques y polítiques, però apligats per l'interès de la llengua magyars. Els croates son poble, a semblansa de lo que succeïx en la Solidaritat catalana. La tasca dels representants croates es brillantíssima y la seva conducta valenta ha promogut debats tempestuosos y virulents, cada vegada que s'ha discutit el qüestió del nacionalisme croata. De les telegrames de la premsa extrangera donen la curiosa detall de la primera incitació donat pels croates per l'actiu obstruccionalista de la minoria croata.

Aquesta minoria croata a la Cambra hongarès està formada per quaranta diputats, pertanyents a diverses tendències religioses, sociològiques y polítiques, però apligats per l'interès de la llengua magyars. Els croates son poble, a semblansa de lo que succeïx en la Solidaritat catalana. La tasca dels representants croates es brillantíssima y la seva conducta valenta ha promogut debats tempestuosos y virulents, cada vegada que s'ha discutit el qüestió del nacionalisme croata. De les telegrames de la premsa extrangera donen la curiosa detall de la primera incitació donat pels croates per l'actiu obstruccionalista de la minoria croata.

tes, el Govern no podrà aprovar els pressupostos ni procedir a la renovació del compromís austro-hongarès, assumptes l'un y l'altre que li convindria enllestir molt aviat.

Com era de preveure la campanya obstruccionalista ha motivat alguns escàndols parlamentaris. Fa cinc dies el president de la Cambra, després de cridar repetidament a l'orde a un orador croata, acabà per retirar-li la paraula. Això aixecà en els bancs dels croates sorolloses protestes, contestades des d'altres bancs. Els diputats de la Croacia, de peu dret, ab els punys closos, menassen els magyars. L'escandol se feu tant gros que el president se vegé en el cas d'atxecar la sessió. Al tornar a obrir, el president declarà que quatre diputats croates, els que part més principal havien pres en l'avalot, quedaven coïmesos a una correcció disciplinària, la qual probablement consistiria en excludre'ls de la Cambra durant un mes.

Posteriorment s'ha produït un nou incident. A conseqüència d'un altercat entre els diputats Sander y Szilassy, per haver aquest darrer acusat al primer d'indiciar medis als croates per l'obstrucció, ha tingut lloc un duel a sabre entre'ls dos sudits diputats, havent resultat Szilassy ab una ferida a la testa.

Totes aquestes incidències han sobreexcitat els ànims entre'l magyars y els croates. El Govern hongarès, davant l'obstruccionalisme despietat dels representants de la Croacia, no pot tirar endavant els seus projectes, y la vida parlamentaria devé estacionaria y ineficaz. El conflicte es difícil de resoldre, y no's veu llum, ara per ara, la solució que tindrà.

Montrestant, els quaranta diputats croates defensen ab braç y entusiasme la causa nacional del seu país.

A. R. y V.

SPORTULA

Avui dimars, en la diada de Santa Isabel

VERTAT seria curiós un comentari al santoral de tot l'any a través l'interpretació pictòrica de les escoles, a través el temps? Això pensava jo avui, diada de Santa Isabel, impropriadament anomenada reina d'Hongria; això pensava mirant una reproducció de la famosa pintura de Murillo Santa Isabel curant els tínyosos.

Tota Espanya's troba en aquella pintura. Espanya tingué un moment típic, un moment en que totes les llines de la economia seva s'accentuaren en suprema característic, tot els seus colors cobraren la més alta intensitat de que eren susceptibles. Y fou bella ab la seva propia bellesa, com ho es tot allò que se'm mostra en l'apoteosi o transfiguració del seu esser. Y Murillo—si bé ab certa ben patent inferioritat—es un dels reveladors d'aquell moment.

Tota aquella Espanya, l'agübrement bella, se reflecta, dels, en aquell quadre. L'Espanya enta una oligarquia de nobles y cortisans onivora entre un poble de porqueros, a l'ombra dels convents. Un bell pulular vermí de draps y esquitxos, a l'agüat dels cortijos reials, les professions d'assotants, els autos de fe y els suplicis. La caritat, vil excesa, compra evitativa del cel, era una admirable ocasió de contrast pictòric, per fer ressaltar vagues arquitectures neo-clàssiques y cares de fada hermosa, ab la color de les carnes ennegrides pel sol de les platges, amaratades pel fred de les gelades, devorades per la costra de les llagues y per la sutura de la propria miseria corporal. El noi de carrer, el pilleu, diriem avui el trincerat, producte de les grans ciutats, oferia un motiu massa templat per que l'artista no en fés, tot passant, la fació bella. Y així els Diego Cortado y Pedro del Rincon, els Lazarrillos, els pícaros incipientes, que demà seran tal volta guapos o bravi, esdevenen els pollos del Louvre y de Munio, o els alegres menjadors de melons y cindries que hi ha en la pinacoteca bavara y que semblen transposicions trèniques dels Niños de la Concha, aquells insipits Jesucristos y Baptistes acorralant l'anyell. Y els vells pídoleros, cort de miracles vagament sabatons ont dauria trobarshi com una consolació al glacial condiment d'aquella cort, eren, en altres pintures, el cortejo dels Tomas de Villanueva y de les Isabels d'Hongria.

Desde la nostra ànima de rebels, clissada pel romanticisme, puja una forta simpatia per aquests hampones, qui semblen dissimular entre'ls esquitxos de la capa el trabuc que d'ells va mostrar un dia a Gil Blas; una fonda simpatia que protesta contra'l parasitisme familiar que's mostra Velázquez, y els bufons alcohucats qui alienen encara avui'l públic dels graciosos de comedia, y tota aquella bufonaria cortisanesca que'l poble ha encarnat—oi ironia de les coses!—precisament en la falsificació de l'home més sinistrament empaquetat del negre d'aquella paela, don Francisco de Quevedo.

Oh Murillo, el pobre, es el menys tacat de aqueixa negror; d'aquella negror que projecta una ombra funesta sobre tot aquell art, tota la gloriosa pintura, on tot el suplicat, en tota la lírica falsament rompedora, en l'emblem d'aquella arquitectura. Y Murillo, compartit entre Immaculades de fisonomia perfectament assexual, de bellesa incolora, y monovels germans dels que moreden al Pòsillipo, passeja una ànima blanca, mixta d'infant y de bon creient, entre un poble ont cada grande té un fons de Manfiro, y cada frare una vocació no dissimulada de butxí.

FOSFOR

En cap, en cap període estantíofob hem vist estampades frases com les transcritas. Ningú, ni el grotesc don Chodolado, ha fet les afirmacions antinacionalistes y ultraespanyolistas que fa aqueix frare agut, que per bé a Catalunya se titula catalanista. Més hi ha sentit un llenguatge tant humil·list per a la terra nostra. Lo que no han gosat a dir els nostres enemics, ens ho ha dit aquest fraire partidarí de la nostra causa, qui, per més

fill del rei, una de les poques obres definitives ab que compta'l teatro de la nostra terra y que, per causes involuntaries, no pogué representar-se, com estava anunciat, en la passada vetlla. Acabarà la funció ab la comedia en un acte, de l'August Barbosa, «Jugar a ca-sa».

La comedia en tres actes den Llanas, «Don Gonzalo», y la en un acte del nostre company Pons y Pages «Un cop d'estat», queden aplasades per la vinenta serie, el programa de la qual se repartirà a la porta del teatro.

Durant els intermedis se renovará l'abonament a l'administració.

«Progrés».—Aquesta Associació nacionalista radical avui, a dos quarts de deu de la vetlla, celebrará consell general extraordinari.

DE TOT EL MON

FERROCARRILS IANKIS

En una relació que acaba de publicar, un dels metges de l'Erie Railroad Company ha declarat que en els ferrocarrils americans, el nombre d'accidents augmenta cada any. Una de les causes d'aquesta situació, diu el metge esmentat, es la negligencia de les companyies en examinar la condició física dels seus empleats, o en altres termes, llur estat mental y nerviós.

Citai'ls cas d'un maquinista que, estant consternat per la mort de la seva muller, se vegé obligat a fer el seu servei ordinari. D'això resultà que, estant llavors inapacitat per posar en el seu treball tot l'atenció que aquest requeria, no atengué a les senyals y ocasionà una catàstrofe en la qual moriren cinquanta quatre persones.

El doctor Huntington, de Nova-York, qui s'ha ocupat de la situació dels empleats de les vies ferrades d'Amèrica, acaba de publicar uns estadístiques esferolores, per les quals se demostra que, als Estats Units, té més assegurada la vida un assal que un senzill empleat de les vies ferrades.

BL NAVILI MÉS RÀPID El contratorpeller d'alta mar anglès «Moharak», que acaba d'assajar a Anglaterra, ha conseguit la velocitat més gran que mai hagi pogut aconseguir un navili de guerra.

Durant les sis hores consecutives que duraren els assaigs, el «Moharak» ha mantingut una velocitat mitja de 24 nusos i 4 y en sis ocasions diferents ha arribat a 40 milles per hora.

BL KAISER S'ANUNCIA

Guilleim II ha fet distribuir a tots els alumnes de les escoles militars primàries, una poesia, la primera estrofa de la qual, fa d'aquesta manera:

«Que Déu te beneixi, emperador, y que't conservi—així com al teu poble y al teu exèrcit—que el teu regne pacíficament s'estengui—lluny a través dels països y de l'Oceà». Què importa el cant amonador del gall francès—què importa al «Albion» envajons s'interposen en el nostre camí? Nosaltres tenim confiança en Déu y en l'emperador».

Com se veu, el kaiser no desconfia els medis de propaganda.

De política

Una etzegallada de fra Salvador Font

Aquell cèlebre fra Salvador Font, frare agut ex resident a les Filipines y avui resident a la vila de Madrid, ha publicat a l'«ABC» y a «Las Noticias» un article epigramàtic «La bandera de la patria», contra'l qual dem vèixer la nostra ferma protesta, molt més tractantse d'un escriptor que d'un quant temps ens ha sentat plassa de regionalista y solidari.

El monjo de referència, ab una lleugeresa que no s'atvé gaire ab la serietat dels seus hàbits monacals, les emprèn contra'l dignes y patriòtics catalans de Santiago de Xilo, ab motiu del conegut incident de la bandera.

El pare Font, frare, els insulta baixament, en una forma violenta y agressiva a la qual no han arribat els diaris catalanistes de la capital d'Espanya. Però que ningú suposi que les paraules nostres són exagerades, coplem a continuació els més forts paragrafs del sudit article:

«...ha cometo—el senyor Rusiñol—en mi sentir, un grave error y padeixent un verader ofusc elón al demandar al Govern explicacions respecte de la condició de nostre representant en Santi go de Chile. No el suer Rusiñol no debí pedir explicacions (el es alerta la denuncia del representante de España), estaba en el deber de dirias clar a, proclama, terminantes, con difinita claridad española, reprobando cualquier acto inconstitucional llevado a cabo por un puñado de fanáticos o demagogos que han perjudicado grandemente a la causa catalana».

Yo, que soy catalanista ferviente; que he defendido siempre con toda la energia de mi alma la autonomía administrativa de las regiones; que he seguido sin piedad el caciquismo político y las alías del centralismo y gubernamentalismo; que he sido, en fin, en la misma capital de España un propagandista incansable del catalanismo y de la Solidaridad, protesto, sin embargo, de esto con toda mi alma y no me muestro frases de bastarda engo y amargura para reprobar el acto cometido por los catalanes de aliente el Oceano. Aquellos no son, no pueden ser hijos de la noble tierra catalana, y merecen ser señalados con un signo de repudiación general».

Amo con verdadera admiración la bandera de la gran patria española, símbolo bendito de nuestras pasadas glorias nacionales, lenitivo y consuelo en los días de la prueba y de la tribulación, aliento y esperanza de un nuevo y esplendoroso porvenir. El que no ame con ciego amor esta bandera comete un crimen de lesa nación, es un traidor y un ingrato, indigno de pisar la tierra y de respirar el harnoso cielo de su país. Los banderos regionales mantienen viva, dentro del hogar de la patria, la llama del fuego sagrado de pasadas glorias, el recuerdo amoroso de las tradiciones históricas y hasta la esperanza del resurgimiento regionalista en el ancho seno de la patria común; pero cuando se alza en alto la gran bandera y el sol de Oriente dorra con sus reflejos sus orlas sueltas al viento, deben arrojarse las pequeñas onzas de unionismo y centralismo... ¿Qué es la bandera catalana fuera del radio de la península? O no es nada, ó es una provocación, un insulto y una afronta a la madre común y católica: ¿quién debería al ser, el engrandecimiento y la vida?

En cap, en cap període estantíofob hem vist estampades frases com les transcritas. Ningú, ni el grotesc don Chodolado, ha fet les afirmacions antinacionalistes y ultraespanyolistas que fa aqueix frare agut, que per bé a Catalunya se titula catalanista. Més hi ha sentit un llenguatge tant humil·list per a la terra nostra. Lo que no han gosat a dir els nostres enemics, ens ho ha dit aquest fraire partidarí de la nostra causa, qui, per més

GARGANTA, NAS, OIDO. DR. SUNE MEDAN, dels Hospitals de Berlín. D'opiació, 305, pral., (vora Lauria).—Consulta de dotze a una y de tres a sis. Festius, de nou a deu.

Material Fotogràfic

RIBA, S. en C.

PLAQUES SEQUES HAUFF

INSTANTANIES ORDINARIES
INSTANTANIES ORTOCROMATÍQUES
ANTIALBO ORTOCROMATÍQUES

Intensitat y claretat excel·lents. — Granulació molt fina. — Sense coloració groga. — Molt apropiat per a revelar lent.

PLACA FLAVINE HAUFF

Placa instantània ortocromàtica de sensibilitat extraordinària al groc y al verd, reproduint fidelment els colors sense éran groc.

REVELADORS HAUFF

en substancia, cartutxos y solucions concentrades.

Existencies de las maravillosas

PLAQUES AUTOCROMES LUMIÈRE

para la fotografia dels colors, així com del material necessari para sa manipulació.

Plassa Catalunya, 20 • Barcelona

Dr. Perearnau dels Hospitals de París. Especialista Ronyó y Vies genitourinaries. Bruc, 6, pral. (junt Trafalgar). De 11 a 12 y 3 a 6.

OLIS FINIS MARISTANY

El Dr. MONTURIOL ha traslladat son domicili y consulta a la Rambla de Catalunya, 3, primer, primera

GERRES

PERA LLET

Aquestes gerres són fetes d'una sola peça, de planxa d'acer fortament estriada, ab lo que no hi ha cap roscó ont pugui quedarhi restes de llet que fermentin. La boca es ample y permet una feliç llimpia, responent com cap altre a totes les exigències higièniques.

David Ferrer y C. S. en C.

4, ESCUDILLERS, 4 • Barcelona

CAFEOL

Cura el ventrell, l'estrenyiment y les seves conseqüències. 15 anys d'èxit. — Farmacia López. — Gracia (Barcelona) y a totes les farmacies.

BELLESA DE LA DONA

amb el **BLANC ESMALT BARÓ**
CREMA BARÓ
y **SAVÓ BARÓ**

FosfoGlicokola

DOMENECH

PODEROSO TONICO RECONSTITUYENTE

B. DOMENECH

BARCELONA

F. MAS SARDÀ Y FILLS

Rambla del Centre, 20 • Barcelona

Negociem el cupó del Deute Amortizable, venciment 15 novembre.

Parlamentaris

Demà començarà en el Congrés la discussió del projecte de llei de forces militars.

Fins ara tenen demanada la paraula en contra els senyors Pedregal y Pères Crespo.

Se sab que en la discussió del Pressupost de Guerra Intervindran en el Congrés els senyors Moret y Cobian.

Aquest últim ha demanat al ministeri de la Guerra un munt de notes que fa pensar a de tenir gran importància dita discussió.

—S'han reunit els senyors Azorárate, Canalejas, Moret y Barroso per tractar de l'actitud de les minories en el pressupost d'Instrucció pública, designant al senyor Roselló dels liberals, al senyor Pedregal dels republicans i al senyor Francisco Rodríguez dels demòcrates, pera que redactin el vot particular que servirà de base a la discussió.

El senyor Junoy havia escrit al senyor Azorárate que ostenés la representació de la minoria solidària.

El directe de Madrid a Bilbao.

BILBAO.—L'Ajuntament ha ofert realitzar el ferrocarril directe a Madrid.

Contra les llares d'arqueologia.

PALMA.—Ha arribat el correu de Barcelona.

La policia ha registrat l'equipatge buscant els objectes artístics robats a una botiga de Barcelona.

Els flequers mallorquins.

PALMA.—Els obrers flequers han sotmès les seves demandes a la Junta de Reformes Socials.

Pont militar ensorrat.

ALGECIRAS.—A conseqüència de les pluges ha enfonsat el pont militar del riu Palmos.

Comentaris de la sessió.

L'última part de la sessió del Congrés ha estat molt animada.

La via ferrà està destrossada.

La via ferrà està destrossada.

La crisi de la monarquia.

El senyor Dacino, professor antic del rei i ex ministre, ha ingressat al partit republicà.

El Govern ha facilitat una nota ofensiva dient que'l rei, inspirat en un alt patriotisme y per les declaracions de la premsa francesa y la premsa de Portugal, combat les manifestacions que suposen en ell intent d'absolutisme.

El tzar y en Fallières.

M. Fallières retornarà la visita al tzar en 1908.

El retro dels obrers.

El ministre d'Obrers públics, M. Barthou, ha declarat a un redactor de *Le Petit Parisien*, que les noves proposicions que acaba de sotmetre a estudi de la Comissió senatorial encoragada del projecte de retro pera obrers ferroviaris, tendeix a fer desemborsar a les Compànies somes equivalents al 17 per 100 dels sous del personal que ompli com a mínim dos anys de servei.

Pera'l retro sera precs tenir 55 anys, excepte en cas d'invalidesa pel treball; les viudes rebran una pensió igual a la meitat de la del retro del marit.

Si l'empleat deix de portanyer a l'Administració abans dels 55 anys, se li donarà un segur de vida.

En cas de mort prestant servei, la muller y els fills auran disfrutats dels mateixos drets de l'empleat mort.

Anglaterra.

Cap a Holanda.

Londres.—L'emperatritz d'Alemanya ha marxat cap a Holanda.

Rússia.

La Duma reaccionaria.

PETERSBURG.—L'elecció del baró Meyendorff, octubrista, y el príncep Volkovski, monàrquic, com a vis presidents de la Duma, està assegurada.

La taula presidencial se compondrà probablement d'octubristes y individus de l'extrema dreta.

L'elecció don Taft.

Wladivostok.—L'acollida a Mr. Taft, secretari de l'Estat americà, ha sigut molt cordal.

El Govern rus ha designat al príncep Borislavsky y baró Snellen pera que estiguin a les seves ordes durant la seva estada en l'imperi.

Mr. Taft sortirà d'aquí cap a Berlín.

Alemanya.

L'amigable compondora.

BERLIN.—Circula'l rumor de que en la llarga entrevista que tingueren el darrer divendres els monarques Eduard y Guillem, quedà sentat que no existeix cap causa de desacord entre Anglaterra y Alemanya, però que aquestes relacions d'amistat no seran mai durables ni possibles si Alemanya no s'apropa més a França.

S'assegura que'l Gabinet anglès ha pres al seu càrrec l'ofici d'arreglador y que està preparant una entrevista entre l'emperador Guillem y el president M. Fallières.

Trasllats en Correus.

El ministre de la Governació ha firmat una combinació de trasllats en Correus, entre ells el de Josep Barrera, de Barcelona a Valencia y el d'Ismael Pascual a Barcelona.

L'Institut de Reformes Socials.

S'ha reunit l'Institut de Reformes Socials y no s'ha ocupat de la qüestió dels taverners per estar sotmes l'assumpte a les peneccions.

Tractant d'altres qüestions, incloïa la situació dels obrers de Panamá, sense pendre cap acord.

L'aventura del Marroc.

DE PARÍS.

Interviu ab Mulei-Hafid.

Diu Le Matin que a Marrakesh tingué el seu corresponçal una entrevista ab Mulei-Hafid; el soldà declarà que feia vots per que França no sostingué a l'Abd-el-Aziz; en el cas de que les tropes de Mulei se vegessin obligades a combatre ab les franceses, el Marroc enter s'alceraia en armes y empendria una guerra sangnenta, resolt a morir per l'independencia del seu país.

Lo que nosaltres volem —afegí Mulei-Hafid— es regenerar el Marroc y introduir en ell pacíficament la civilització y les ventajoses.

Comunicació don Drude.

Un telegrama del general Drude diu que la meballa de Bouchte Bagdadi ha arribat a trenla cinc kilòmetres de Casa-Blanca.

La meballa de Mulei-Rachid ha acompanyat a Sidi-Hafsa.

DE TANGER.

La policia internacional.

Els senyors Regnault y Llavera celebren algunes conferències ab Benissim sobre'l programa prehic de la policia franco-espanyola y s'espera la resposta.

Observacions atmosfèriques.

Desde les primeres hores del dia d'ahir el temps se presentà ennuvolat, sortint a estones, però molt curtes, el sol.

L'Observatori Meteorològic de l'Universitat anota'ahir els següents dades:

Temps d'observació	Temperatura	Velocitat del vent	Alçada de la nebulositat	Pressió atmosfèrica	Humiditat
8 m.	78° 58'	12° 3'	8	76	10
12 m.	77° 14'	14° 5'	7	76	9
16 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
20 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
24 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
28 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
32 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
36 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
40 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
44 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
48 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
52 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
56 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
60 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
64 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
68 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
72 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
76 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
80 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
84 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
88 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
92 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
96 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10
100 m.	76° 58'	12° 3'	8	76	10

Notes comparatives de la temperatura.

Durant els dies últims dies.

Temps	18 Nov.	19 Nov.	20 Nov.	21 Nov.	22 Nov.	23 Nov.	24 Nov.	25 Nov.	26 Nov.	27 Nov.	28 Nov.	29 Nov.	30 Nov.
Màxima	26° 5'	26° 5'	26° 5'	26° 5'	26° 5'	26° 5'	26° 5'	26° 5'	26° 5'	26° 5'	26° 5'	26° 5'	26° 5'
Mínima	12° 9'	12° 9'	12° 9'	12° 9'	12° 9'	12° 9'	12° 9'	12° 9'	12° 9'	12° 9'	12° 9'	12° 9'	12° 9'

Durant els mateixos dies de l'any anterior.

Temps	18 Nov.	19 Nov.	20 Nov.	21 Nov.	22 Nov.	23 Nov.	24 Nov.	25 Nov.	26 Nov.	27 Nov.	28 Nov.	29 Nov.	30 Nov.
Màxima	24° 3'	25° 7'	24° 7'	25° 7'	25° 7'	25° 7'	25° 7'	25° 7'	25° 7'	25° 7'	25° 7'	25° 7'	25° 7'
Mínima	10° 3'	7° 5'	6° 7'	8° 3'	10° 3'	10° 3'	10° 3'	10° 3'	10° 3'	10° 3'	10° 3'	10° 3'	10° 3'

Afegíx que desitja saber l'estat de l'expedient.

El ministre de la GOVERNACIÓ contesta que portarà aviat l'expedient a la Cambra.

Orde del dia.

S'aproven alguns dictàmens y se prenen en consideració algunes proposicions de llei.

Pressupostos.—Contínua la discussió del de Gracia y Justicia.

El senyor RANCOES reitira son vot particular al capítol quart.

El senyor LOSAS presenta un vot particular, dolent de l'estat en que's troben molts locals de justícia.

Diu que en el palau don Lanuza, de Saragossa, hi ha un retrat de Carlos IV que ha sofert algunes transformacions; primer li cambiaren la cara per la d'Amadeu de Saboya, després per la d'Alfonso XII y darrerament per la de l'actual monarca (Rialles).

Tracta d'altres deficiències observades en alguns establiments de justícia.

El senyor SANCHEZ TOCA li contesta joocament, dient que això no deu extranyar, puix en una Iglesia de Santander hi havia un retrat d'una princesa que la gent venerava creient era la Magdalena (Rialles).

Es retirat el vot particular.

S'accepta una esmena del senyor Valls y s'aprova'l capítol.

També s'aprova'l quint.

El senyor MOROTE defensa una esmena al capítol sisè.

El senyor AMAT li contesta y se rebutja l'esmena, després d'intervenir-li el senyor PI y ARSUAGA pera explicar perquè no ha firmat el vot particular al dictamen de la Comissió, malgrat trobarse conforme ab l'esmena del senyor Morote.

Al senyor Tejero li contesta el senyor AMAT y s'aprova'l capítol.

El senyor DESSY apola un vot particular, en el que's demana que s'aumentin la consignació per als establiments penals y que's fassin en ells millores y se implantin els avenços moderns, pera que siguin, com deuen esser, llocs de correcció y penediment.

Li contesta'l senyor AMAT.

El senyor AZCARATE dona compte de les bases aprovades en el Congrés que's celebrat mes passat a París pera tractar de la tracta de blanques.

Es rebutja'l vot particular.

S'aprova l'article vuitè y després el novè.

El senyor SALAVERRI presenta una esmena al desè, demanant que s'aumentin els sous al clero rural.

Auudeix per sobre a la pensió de l'infant don Alfons.

El PRESIDENT toca la campaneta y li orda l'atenció.

El senyor SALAVERRI segueix defensat sa esmena y diu que es necessari que s'atengui pera què'l clero pugui viure ab el degut decoro.

Afirma que l'Iglesia representa en la societat una gran força y advoca per la independencia absoluta de l'Iglesia.

El senyor BERGAMIN li contesta.

Fa notar lo que's fa per l'Iglesia y diu que si alguns clergues estan mal pagats, no es per culpa de l'Estat, sinó més bé per la mala organització de la mateixa Iglesia.

El senyor SALAVERRI rectifica, assegurant que no s'autoritzà segament la Comissió a suscriure les últimes paraules que ha pronunciat el senyor Bergamin.

Acaba demanant votació nominal.

El ministre de GRACIA Y JUSTICIA intervé en el debat, afirmant que la qüestió plantejada pel senyor Salaverri no es de les que poden resolres sense detingut estudi.

Fa constar, no obstant, les bones intencions en aquesta materia animen al Govern, que té'l propòsit de rebaltar el descompte als clergues que disfruten de sous reduïts.

Rectifica el senyor SALAVERRI insistint en sa petició.

El ministre de GRACIA Y JUSTICIA rectifica novament, afirmant que en realitat no se sab l'alcada de lo que demana a la Cambra el diputat carlista.

El senyor SALAVERRI rectifica novament manifestant que no creu que'l Govern tingui l'exclusiva en materia de proposar y demanar.

Diu que lo per ell sollicitat ha estat consultat abans a alguns elements importants de la majoria.

Afirma que si el Govern deixa en llibertat a la majoria pera votar se veurà com es aprovat lo que demana.

Intervé en el debat el marquès de VALDILLO, qui afirma que en lo dit pel senyor Salaverri hi ha confusió y ambigüitat.

El senyor SALAVERRI rectifica. Diu que'l marquès del Vadillo es ultramontà al carrer y conservador en la Cambra y que en realitat desitja estar sentat en els escons al costat dels carlins.

El senyor ALVARADO aludeix a una instancia presentada ahir demanant que s'aumentin el sou dels rectors rurals.

El ministre de la GOVERNACIÓ li contesta insistint en la impossibilitat d'acceptar en aquests moments y manifestant que lo que hi ha es que'l senyor Salaverri ha emprès una campanya ab caràcter polític.

El senyor AZCARATE diu que realment quelcom hi ha de polític en lo que demana'l senyor Salaverri.

Pregunta si el Govern ha pactat quelcom ab el senyor Maura en lo referent a la supressió de diòcesis.

El senyor MAURA contesta que es molt lo que hi ha que reformar y que no tot pot ferse al mateix temps.

El senyor AZCARATE afirma que la minoria republicana votará en contra perquè'l vot particular entranya un augment en el pressupost.

El senyor MORET diu que'l liberals votaran en contra perquè no se sab la xifra que's va a votar.

El senyor SENANES diu que'l integrats votaran a favor per entendre que el vot particular favoraleix el clero.

Se procedeix a votació nominal y queda rebutjat el vot dels carlins per 118 contra 14.

Se sospèn el debat y s'alcera la sessió a dos quarts de nou.

Senat

Sobre la sessió a dos quarts de quatre, baixa la presidencia del general Azorárate.

El senyor LOIGORRI llegeix l'article de la llei de Pressupostos referent a les indemnizacions a individus de l'Exèrcit y Armada; fa historia de lo ocorregut en una reclamació d'un oficial del creuer

conducta seguida pel consell, que no va sobre a la Junta directiva del Centre Català, que per dues vegades anà a sollicitar d'ell una entrevista en la qual sens dubte hauria pogut trobarse solució satisfactoria pera tots.

Hauria ademés senyalat el fet de que'l consell no es espanyol, ni sab parlar si'n quera'l castellà; una dificultat gran pera representar a Espanya en Xile.

Hi ha que tenir en compte —afegí el senyor Pi— que ni siquiera hi havia qüestió de patriotisme, dones no s'invità al Centre Català a lssar la bandera espanyola, a lo qual no s'hauria negat, dones era perfectament compatible ab la catalana y les hauria tingut issades amdues.

Ademés, el Centre no es sols de catalans, sinó de balears y valencians, y a la bandera catalana que havia lssat hi han els escuts d'aquestes dues regions.

Oren el senyor Pi que'l disgust y enuig d'alguns individus de la Colonia espanyola a Xile, més que a'haver lssat una bandera catalana, obeeix a la divisió y apassionament que allí com en altres llocs ha produït el tema de la Solidaritat, perquè el Centre Català s'havia adherit a la Solidaritat y el periòdic orgue del Centre havia publicat un article elogiant-la y adherint-se a ella.

El senyor Pi hauria ademés adut en defensa de son criteri la propia llei de Jurisdiccions, citant l'article segon, que diu a la lletra:

«Els que de paraula o per escrit, per medi de l'impremta, gravat, estampes, alegories, caricatures o altres signes, haguessin insultat a la nació, a la bandera, senyera nacional o altres emblemes de sa representació... (y senyala'l clàtic).

Y afegí aquest article que en la mateixa pena incorreran els que cometin igual delicte contra les regions, províncies, ciutats y pobles d'Espanya, o ses banderes o escuts.

Lo que vol dir que en la llei de Jurisdiccions estan també amparats els emblemes nacionals.

Y demostra atxó altre text que hauria adut el senyor Pi: les paraules del senyor Gómez de Laserna, de la comissió, contestant al senyor Canals, durant la discussió de la llei de Jurisdiccions.

Deia'l senyor Gómez de Laserna: «Es més; jo recordo a S. S. que per virtut de aquesta llei, que té d'esser simpática a tots els que no tinguin de delinqüent, no sols se fa respectar la bandera nacional, sinó la bandera-escut català. Aixó ha tingut molt gust en concedirho la Comissió, lo mateix a Catalunya que a totes les regions espanyoles. De modo que aquesta llei no va contra aquesta regió: estableix una sanció penal per a totes les injurietes que puguin inferirse en aquests escuts o banderes que fins ara no tenien aquesta garantia».

Ab aquests antecedents y haver llogit la comunicació del Centre Català als diputats y els telegrams que'l mateix Centre dirigí als senyors Maura, Salmerón y Soriano y a la Junta de Solidaritat, el senyor Pi y Arsuaga té la seguretat completa de que si hagués tractat l'incident en les Corts no hauria donat ocasió a cap perturbació.

Hauria acabat el seu discurs pronunciant les patriòtiques paraules que va dir el President del Centre Català de Santiago de Xile, a l'afirmar que no's proposava altra cosa que saludar a Xile y de cap manera hostilitzar a Espanya.

Diu que hauria recordat que a París, Buenos Aires y altres capitals d'importancia han ojeant sense protesta de ningú la bandera catalana, així com hauria recordat també la conducta noble del català senyor Castells, que en la capital de l'Argentina regalà una casa pera la representació d'Espanya.

Ab aquests dades, acabí dient, que amplien els que tenim senyor Russiñol, està segur de que l'auditori s'hauria convençut.

Congrés

Sobre la sessió a tres quarts de tres baix la presidencia del senyor Dato.

El senyor ALOALA ZAMORA repeteix el prec que feu l'altra tarde, demanant la reparació de la carretera de la Carolina.

El senyor GARCIA ALIX demana l'expedient de nomenament de jutges municipals de Madrid.

El senyor AURA BORONAT se dol de que en la distribució de fondos pera les fundacions s'hagi desatès a la província d'Osoa.

El senyor LA CIERVA contesta que pera'l repartiment de socors s'han tingut en compte'ls informes dels governadors civils.

El senyor AZCARATE s'ocupa de l'Enofelia referent als matrimonis per sorpresa y pregunta si el Govern ha pres mesures en relació ab aquella y si s'ha publicat en els Boletins d'Oficis pera coneixement de tots.

El ministre de GRACIA Y JUSTICIA contesta que res pot dir respecte a la publicació, però que'l Govern s'ocupa de la adaptació al Codi civil.

El senyor BARRIO Y MIER diu que pera'l matrimoni canònic, aquesta se han de sotmetre a les disposicions canòniques.

El ministre de GRACIA Y JUSTICIA insisteix en que s'ha de fer l'adaptació ab arreglo al Codi de Trento.

El senyor PORTELA explica la seva anunciada interpel·lació sobre la venda dels quadros del Greco.

Censura al Govern per la seva falta de activitat.

Comenta la real orde del senyor Rodríguez San Pedro sobre la propietat de les obres d'art.

Estudia'ls devers y els drets de la Capellania de Sant Josep, y diu que ningú estava autoritzat pera vendre'ls quadros del Greco y que'l ministre d'Instrucció tenia d'impedir la venda, y ja que això no's va fer, el ministre de la Governació estava en el dever d'exigir responsabilitat.

El ministre de la GOVERNACIÓ li contesta en termes generals.

Rectifiquen amdos oradors y se dona per acabada l'interpel·lació.

El senyor ALOALA ZAMORA anuncia una interpel·lació sobre lo que passa a Medina del Campo y en altres Ajuntaments de la província de Valladolid.

El senyor BURELL diu que té d'ocurrir-se d'un expedient de Toledo molt semblant a lo dels Greco.

Afegíx que figuren en ell l'Ajuntament de la Guardia y el cardenal arquebisbe, però aquest apareix en calitat de inquisidor major del Regne, havent arribat el cas de preguntar si es troben en el cas que citava Mollere, aixó es, si tindrem inquisició sense saberho. (Rialles).

han fet veure que la policia es avul deficiant a Madrid, puix tot just comes un crim en el que han mort dues dones, sen comet un altre del que n'ha resultat un home greument ferit.

El senyor La Cierva ha dit que la policia treballa molt bé y que no crea que la falta de policia contribueixi a que's registren desgraciades y sangnantes suocessos com aquest últim, donca desde fa tres mesos ha disminuït molt la criminalitat.

Para les deficiències de la policia, que no ha pogut encara trobar ab l'antor del crim del carrer del Calvari, també ha tingut el ministre de la Governació, paraules de defensa.

Respecte a altres extrems ara avul molt optimista el senyor La Cierva.

Parlant de la crisi, ha dit:

«La veuran vostós com no passa res; al temps s'encarregarà de ratificar les meves paraules».

